

היו בודקין פרק חמישי סנהדרין

מ.

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"א מהל' עדות
ב ב מיי ד' סגמ עשין קט:
ג ג מיי פ"ג מהל' עדות
ד ד מיי פ"א מהל' עדות
ה ה מיי פ"ג מהל' עדות
ו ו מיי פ"ג מהל' עדות
ז ז מיי פ"ג מהל' עדות
ח ח מיי פ"ג מהל' עדות
ט ט מיי פ"ג מהל' עדות
י י מיי פ"ג מהל' עדות
יא יא מיי פ"ג מהל' עדות
יב יב מיי פ"ג מהל' עדות
יג יג מיי פ"ג מהל' עדות
יד יד מיי פ"ג מהל' עדות
יז יז מיי פ"ג מהל' עדות
יח יח מיי פ"ג מהל' עדות
יט יט מיי פ"ג מהל' עדות
כ כ מיי פ"ג מהל' עדות
כא כא מיי פ"ג מהל' עדות
כב כב מיי פ"ג מהל' עדות
כג כג מיי פ"ג מהל' עדות
כד כד מיי פ"ג מהל' עדות
כה כה מיי פ"ג מהל' עדות
כו כו מיי פ"ג מהל' עדות
כז כז מיי פ"ג מהל' עדות
כח כח מיי פ"ג מהל' עדות
כט כט מיי פ"ג מהל' עדות
ל ל מיי פ"ג מהל' עדות
לא לא מיי פ"ג מהל' עדות
לב לב מיי פ"ג מהל' עדות
לג לג מיי פ"ג מהל' עדות
לד לד מיי פ"ג מהל' עדות
לה לה מיי פ"ג מהל' עדות
לו לו מיי פ"ג מהל' עדות
לז לז מיי פ"ג מהל' עדות
לח לח מיי פ"ג מהל' עדות
לט לט מיי פ"ג מהל' עדות
מ מ מיי פ"ג מהל' עדות
מא מא מיי פ"ג מהל' עדות
מב מב מיי פ"ג מהל' עדות
מג מג מיי פ"ג מהל' עדות
מד מד מיי פ"ג מהל' עדות
מה מה מיי פ"ג מהל' עדות
מו מו מיי פ"ג מהל' עדות
מז מז מיי פ"ג מהל' עדות
מח מח מיי פ"ג מהל' עדות
מט מט מיי פ"ג מהל' עדות
מא מא מיי פ"ג מהל' עדות
מב מב מיי פ"ג מהל' עדות
מג מג מיי פ"ג מהל' עדות
מד מד מיי פ"ג מהל' עדות
מה מה מיי פ"ג מהל' עדות
מו מו מיי פ"ג מהל' עדות
מז מז מיי פ"ג מהל' עדות
מח מח מיי פ"ג מהל' עדות
מט מט מיי פ"ג מהל' עדות

שבחמש חמה במורה. צפ"ק דפסקים (דף יב:) פריץ צ"ו
נמי ניכול ומשני שית יומא צי קרתא קאי וקשה
כיון שאין היכר צין ו' לו' לאצוי דלמרא התם לר' יהודה אדם טועה
חלי עשה ומסרה ותלינן טעות צנתיא א"כ ח' אומר צה' וחי' אומר
צו' אמאי עדותן צטילה נימא הא'
לקאמר ה' סוף ה' והאי דקאמר
ז' תחלת ז' ומעשה כי היה פלגא צלגא
לשית והאי טעה פלגא צתמא
קמיה והאי טעי פלגא לאחוריה וי"ל
דהא דקאמר לשית יומא צי קרתא
קאי דטעו צין תחלת ו' לו' היינו
דוקא לענין חמץ דלכל מסור אבל
עדות מסורה לרזוינן:

היו בודקין אותן בשבע הקירות באיזו
שבוע באיזו שנה באיזו חודש בכמה
בחדש באיזה יום באיזה שעה באיזה מקום
ר' יוסי אומר באיזה יום באיזה שעה באיזה
מקום מבחיין אתם אותו התרתם בו העובד
ע"ז את מי עבד ובמה עבד וכל המרבה
בבדיקות הרי זה משובח ^(ט) מעשה וברק בן
זכאי בעוקצי תאנים ^(י) מה בין הקירות לבדיקות
הקירות אחד אומר איני יודע עדותן במילה בדיקות אחד
יאפילו שנים אומרים אין אנו יודעין עדותן קיימת יאחד
הקירות ואחד בדיקות וזמן שמבחיין זה את זה עדותן במילה
^(ה) אחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בשלש בחדש
ואחד אומר בשלשה בחדש עדותן קיימת ^(ו) שזה יודע בעיבורו של חדש
וזה אינו יודע בעיבורו של חדש ^(ז) זה אומר בשלשה ואחד אומר בחמשה
עדותן במילה ^(ח) אחד אומר בשתי שעות ואחד אומר בשלש שעות עדותן
קיימת ^(ט) אחד אומר בשלש ואחד אומר בחמש עדותן במילה רבי יהודה
אומר קיימת אחד אומר בחמש ואחד אומר בשבע עדותן במילה שבחמש
חמה במורה ובשבע חמה במערב ^(י) ואח"כ מכניסין את השני ובודקין אותו
אם נמצאו דבריהם מכוונים פותחין בזכות ^(יא) אמר אחד מן העדים יש לי ללמד
עליו זכות או ^(יב) אחד מן התלמידים יש לי ללמד עליו חובה משתקין אותו
אמר אחד מן התלמידים יש לי ללמד עליו זכות מעלין אותו ומושיבין
אותו ביניהם ולא היה יורד משם כל היום כולו אם יש ממש בדבריו
שומעין לו יאפילו הוא אומר יש לי ללמד על עצמי זכות שומעין לו ובלבד
שיש ממש בדבריו ^(יג) ואם מצאו לו זכות פטרוהו ואם לאו מעבידין ^(יד) אותו למחר
ומזדונין וזוגת וזוגת היו ממעטין ממאכל ולא היו שותין יין כל היום ונושאין
ונותנין כל הלילה ^(טו) ולמחרת משכימין ובאין לב"ד המזכה אומר אני מזכה
ומזכה אני במקומי והמחייב אומר אני מחייב ומחייב אני במקומי
^(טז) המלמד חובה מלמד זכות אבל המלמד זכות אינו יכול לחזור וללמד
חובה ^(טז) מעו בדבר שני סופרי הדינין מזכירין אותו אם מצאו לו זכות פטרוהו
ואם לאו עומדים למנין ^(יז) ושנים עשר מזכין ואחד עשר מחייבין וכאי שנים
עשר מחייבין ואחד עשר מזכין ואפילו אחד עשר מזכין ואחד עשר מחייבין
ואחד אומר איני יודע ואפילו עשרים ושנים עד שבעים ואחד שלשים
איני יודע ויסיפו הדינין וכמה מוסיפין שנים שנים עד שבעים ואחד שלשים
יששה מזכין ושלשים וחמשה מחייבין וכאי שלשים וששה מחייבין ושלשים
וחמשה מזכין ^(יח) דנין אלו כנגד אלו עד שיראה אחד מן המחייבין דברי המזכין;
נב' מנא הני מילי אמר רב יהודה דאמר קרא ודרשת וחקרת ושאלת
היטב ואומר ^(יח) והוגדר לך ושמת ודרשת היטב ואומר ^(יח) ודרשו השופטים היטב
ואימא

היו בודקין אותן. האידרא דמנתנין דלקין מיניה קאי
אמר שאיינו עליהן היו בודקין אותן: **שבע**
הקירות. בגמרא יליף להו מקראי: **באיזה שנה:** של יוצל:
באיזה שנה: של שבע: **באיזה חודש:** צעירים או צעירים
והמשה: **באיזה יום:** של שבת. אע"פ
שאלמו צדק וכן צדוקס אע"פ
שואלין להן באיזה יום שצנת היה
לפי שכל השבע הללו צרות להביאן
לידי הזמה ושמה יש עדים
להזימן ואין מעלין על לנן חשבון
של חודש אס אלו עמנה אותו
היום במקום אחר וכתשואלין אותן
באיזה יום והס אומרים ציום פלוני
מזכרים עדי הזמה להזימם: **באיזו**
שעה: של יום שמה אמן עדים
להזימן לכל היום יש עדים להזימן
אותה שעה: **באיזה מקום:** שזו היא
המועלת להביא את כל התקירות
להזמה דכלאו הכי לם ממומי: רבי
יוסי אומר כו'. טעמיה קאמר
צבריתא בגמרא ^(צ): **מכירים אהס**
אוטו. את ההרוב שמה נכרי הוא.
וזו אינה מן התקירות של הזמה
אלא (א) כל שאר בדיקות אינו אלא
להכניש שמה לא יאמר כדברי חזירו
ותצטל עדותם והוא והס פטורין
אבל מן התקירות של הזמה אי אמה
מואל יותר משבעה דלמראי בגמ' ^(ס):
העובד ע"ז. אס מעדין צדק שואלין
את מי עבד פעור או מרקוליס:
וכמה עבד. למרקוליס בשמיטה או
בהשתמחה: **צעוקי תאנים.** שהיו
מעידים עליו שהרגו חמת תאנה
וצדק בן זכאי תאנה זו עוקציה גסין
או דקין. עוקן זנב הפרי מקום
חיבורו לאילין: **הקירות אמר אחד**
איני יודע עדותן צטלה. דשבע
הקירות מקראי נפקי לן ובעינן
צכולו שמה יכול להזימן דהזמה
כתיבא צהו וכיון דאמר איני יודע
אי אתה יכול להזימן צרותה הקירה
וכיון דאי אפשר לקיים צה מלות
הזמה צרותה העד צטלה כל העדות
ואפילו הן מאה דאין עדים נעשין
וזמנין עד שזומנו כולן כדלמרינן
במ' ^(ק) מכות (דף ה'): מניין שאפילו
הן מאה תלמוד לומר עדימס): בדיקות.

(א) פסחים יב. (ב) ג' לעל ט:
לקמן מהל' פ"א: (ג) פסחים
יב. (ד) פסחים יא: [בבבין
, א. (ז) פסחים יא: [בבבין
לקמן מהל' ד' ע"ז ש"ז
(ח) ג"ר אהר, (ט) ג"ר מ"ש
מוס' לקמן מהל' ד' ע"ז ש"ז,
(י) ג"ר מ"ש מוס' ש"ז, (יא)
(יב) ג"ר מ"ש מוס' ש"ז, (יג)
(יד) ג"ר מ"ש מוס' ש"ז, (טו)
(טז) ג"ר מ"ש מוס' ש"ז, (יז)
(יח) ג"ר מ"ש מוס' ש"ז, (יט)
מדינת ע"ז ש"ז מדינת וכן
למה בגמ'.

הגהות הב"ח
(א) רשי' ד"ה מבדיקין וכו'
אלא ככל שאר בדיקות
שאינן אלא:

מוסף רשי'

היו בודקין אותן. לענין
נפשות (פסחים יב.) באיזו
שבוע. שמיטה. באיזו
שמיטה של יובל שיש בו שבע
שמיטות (שם). באיזו שנה.
של שמיטה (שם). באיזה
חודש. בשנה (שם).
בכמה בחדש. (שם).
ימים בחדש (שם). באיזה
יום. בשבת. צלחח שנתה לו
בשני בשבת או בשליש
בשבת או אחד מן האחרים
(שם). בעוקצי תאנים.
שאמרו העדים חמת תאנה
נעשה מעשה. אמר לו תאנה
וקן עוקציה קין או עוקציה
גסין. עוקלין וזנות תאנים.
כמו כוסה (לך): יטל עוקלי
(לעיל ט.). מה (ט).
הקירות לבדיקות. צין
הקירות הן צעק קיימת
לבידיקות אולמרייתא
(פסחים יב.). הקירות
אחד אומר איני יודע.
בחת וחיפילו בשבע
(ג"ר שש) אומר איני יודע
(שם). אחד אומר בשנים
בחדש. הרג זה את
הנפ, ואחד אומר
בשלשה בחדש עדותן
קיימת. וצ"ד היו בודקין
אותן שבע הקירות, וכיון
דהשוו עשין לומר בשלש
או בחמישה, ובבדיקות אלה
יום בחודש אמר זה כשי
זה אמר בשלש. שיהיה על
יום אחד העידו, אלא שזה
יודע בעיבורו של
חודש. שחודש שעבר מלא
והקובץ ר"ח ציום ששנים
ואחד. והשאלת שנים
בחדש ידע ט, וזה שאמר
לשנה ספור שהאילע
החודש ציום ששנים, והואיל
יש טוענין צדק אע"פ
שמזיזין את חלקן את
עדותן כדי שמתצטל. להלין
את הנפס, אז בדיקין כח
לחלקן (שם). זה אומר
בשלשה, ואחד אומר
בחמשה עדותן בטלה.
דכחא נכחא למעטי. וקאם
כתיב ודרשת וחקרת והס
אמת נכון. שמה עדותן
מכיוונא. ואי לא קטלינן
הוא וכן פטורים, דאין
עדים נהרגים אלא על ידי
הזמה (שם). אחד אומר
בשתי שעות כו'. דלוטא
אלס צדק (שם). ואחד
אומר בשבע עדותן
בטלה. אפילו לר' יהודה,
שהבדיל חמה במורה.
במורה של קריע, ויכול
להזימן על ידי הלל שסועין
ידו כנגד המורה היה הלל
לר' מערב, ובשבע חמה
במערב, והלל לצד מורה (שם). דנין אלו כנגד אלו. היכא דתמלקו דנין, שלשים וששה מחייבין ושלשים ותשעה מעדיין, דנין דכחא לחובה על פי אחד, דנין דכחא לחובה על פי אחד, דנין דכחא לחובה על פי אחד וכו'.

תורה אור השלם

1. ודרשת וחקרת
2. וישאלת היטב ויהנה אמת
3. ודרשת היטב ויהנה אמת

רבינו הנאול

פ"ה היו בודקין אותן
בשבע הקירות באיזה
שבוע כו' מנא הני מילי
ואמרינן כדכתיב בעיר
הנדרשת ודרשת וחקרת
ושאלת היטב ויעבורי ע"ז
כתיב והוגדר לך ושמת
ודרשת היטב ובעדים
וזמנין כתיב ודרשו
השופטים היטב הרי שבע
חקירות ואימא בעובד
ע"ז שלש ובעיר הנדרשת
שלש ובעדים וזמנין אחת
כמו החשבון שכתב בכל